

[Poul Schlüter]

sig, om man vil lægge vægten mest på, hvem man samarbejder med, eller mere på, hvad man samarbejder om, som det radikale venstres store leder, forhenværende statsminister Hilmar Baunsgaard, udtrykte det, dengang det radikale venstre endnu havde aldeles afgørende indflydelse i dansk politik.

Hr. Hjortnæs havde naturligt en række kommentarer til genetableringen af firkløveret. Han sagde, at partier inden for firkløveret havde jo kontakter til visse organisationer, og han nævnte som et eksempel Industrirådet, og det er sandt nok. Men jeg vil gerne understrege, at når vi mødes med organisationer ude i samfundslivet, så holder vi hverken rivegilder eller forbrødringsfester. Vi udveksler informationer. Det vil en borgerlig firkløverregering også kunne gøre efter valget med LOs ledelse. Vi vil kunne gøre det med alle organisationer, og jeg vil gerne understrege, at de alle vil blive behandlet ens: lige venligt og lige håndfast.

Så havde hr. Hjortnæs en betragtning, om at det nu måtte være afgørende, at lønmodtagerne blev sikret andel i virksomhedernes overskud. Dertil vil jeg gerne svare, at det har lønmodtagerne heldigvis fået i mange, mange år, og lønmodtagerne har gennem de sidste årtier opnået en stigende andel i virksomhedernes overskud gennem flerdobling af indholdet i lønningsposerne.

Jeg tror, de fleste lønmodtagere i Danmark ønsker, at vi skal fortsætte med den metode, hvor hver enkelt direkte får sit udbytte af, hvad der præsteres i hendes eller hans virksomhed. Jeg tror, de fleste lønmodtagere så langt foretrækker det fremfor anonyme fonde. Derfor tror jeg også, at ØD bliver et lille tema i valgkampen og slet ikke bliver noget tema efter valget. ØD løser ikke Danmarks virkelige problemer.

Hr. Hjortnæs havde en betragtning, som jeg gerne vil slutte mig til. Jeg tror, det er vigtigt, at vi skaber enighed på det punkt, og det mener jeg vi berettiget kan. Hr. Hjortnæs sagde: nu skal vi ikke slå grundlaget for velfærdsstaten i stykker. Det er rigtigt. Men hvad er grundlaget for velfærdsstaten? Hvad er grundlaget for vore sociale tryghedsordninger? At vi har et erhvervsliv og et tusindtal af arbejdspladser, som kan tjene det hjem til Danmark, Danmark har brug for for at fastholde sin høje levestandard og sin lovgivning. Det er rigtigt, det er vigtigt.

De fire partier i firkløveret går selvfølgelig ikke til valg på en fælles politik, siger hr. Hjortnæs, og det er sandt. Jeg synes egentlig slet ikke, socialdemokratiet går til valg på en politik. Hr. Hjortnæs løftede ikke sløret for, hvad der er socialdemokratiets reelle løsning forud for valget, og det er klart, at der derfor må knytte sig meget stor interesse til den tale, jeg regner med at socialdemokratiets formand, statsministeren, holder senere i dag.

Vi går til valg, vi fire, i et samarbejde med hver vort program, naturligt og afslappet, og jeg tror egentlig ikke, at forskellen mellem os, selv om den er der, er større, end den er inden for socialdemokratiet.

Danmark kommer næppe ud af krisen med socialdemokratisk politik. Jeg synes, man kan rejse det spørgsmål, om ikke det ser ud til, at der egentlig ikke længere er råd til socialdemokrater i regeringen. Det er prøvet længe nok. Nu sidder vi kønt i det med gæld, med et underskud og med et land, der er på vej til at blive kørt i sæk. Det må der siges stop for. Nu skal der rettes op, og det kan valget bruges til. Socialdemokraterne er dygtige til at øse ud af statskassen, når der er penge nok eller kan lånes, men der kan ikke længere begge dele eller nogen af dem.

Nu trænger vi til en borgerlig regering, der kan sørge for, at vi i Danmark tjener penge nok til at dække vort forbrug og komme ud af den gamle gæld. Produktionen er i fare for at gå i stå; nu skal vi sørge for, at den kan sættes op. Virksomhederne indskrænker, lukker eller jages til udlandet; nu skal vi have hjulene til at rulle igen herhjemme. Vi skal producere og eksportere os ud af krisen.

Det er grundlaget og filosofien bag den firepunktsplan, den konservative folketingsgruppe forelagde for folketingsvalget, længe inden valget blev udskrevet. Vi ønsker at bremse for pris- og indkomststigninger. Det betyder, at man kan købe mere for den samme løn. Det vil give resultater hurtigt – allerede i 1980 – i form af, at vi vender bøtten, skaber grundlag for højere beskæftigelse, fordi danske varer bliver forholdsvis billigere sammenlignet med udlandets, så vi kan sælge flere af dem både herhjemme og i eksporten. På hvilken basis skulle vi dog ellers kunne betrygge og øge den danske velstand?

Socialdemokraterne ved det vist godt, men de turde ikke. Derfor skal vi bruge dette valg til igen at skabe orden i Danmarks hus.